

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA

PRIJEDLOG UREDBE

**O POSTUPKU, NAČINU I UVJETIMA ZA DOBIVANJE KONCESIJE NA TURISTIČKOM
ZEMLJIŠTU U KAMPOVIMA U SUVLASNIŠTVU REPUBLIKE HRVATSKE**

Zagreb, siječanj 2011.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Na temelju članka 10. stavak 1. Zakona o turističkom i ostalom građevinskom zemljištu neprocijenjenom u postupku pretvorbe i privatizacije („Narodne novine“, broj 92/10.), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj, donijela

UREDBU

o postupku, načinu i uvjetima za dobivanje koncesije na turističkom zemljištu u kampovima u suvlasništvu Republike Hrvatske

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovom Uredbom propisuje se postupak, način i uvjeti za dobivanje koncesije na turističkom zemljištu u kampovima u suvlasništvu Republike Hrvatske, kriteriji za određivanje visine naknade za koncesiju i za ocjenu ponuda.

Članak 2.

(1) Na davanje koncesija na turističkom zemljištu u kampovima u suvlasništvu Republike Hrvatske primjenjuju se odredbe Zakona o turističkom i ostalom građevinskom zemljištu neprocijenjenom u postupku pretvorbe i privatizacije (u daljnjem tekstu: Zakon), Zakona o koncesijama, propisa koji uređuju pomorsko dobro i morske luke i ova Uredba.

(2) Za donošenje odluke o davanju koncesije i sklapanju ugovora o koncesiji potrebno je da su prethodno utvrđeni idealni suvlasnički dijelovi Republike Hrvatske i trgovačkog društva, na temelju provedenog vještačenja ovlaštenog sudskog vještaka, razmjerno veličini procijenjenog i neprocijenjenog zemljišta i građevina na turističkom zemljištu, odnosno građevinama u kampovima, čija vrijednost je u dijelu procijenjena u društvenom kapitalu u postupku pretvorbe, odnosno privatizacije.

(3) Natječaj za davanje koncesije raspisuje se ako trgovačko društvo u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu Zakona ne podnese zahtjev za dobivanje koncesije i po prestanku koncesije iz članka 8. stavak 1. Zakona, a nakon što Vlada Republike Hrvatske objavi obavijest o namjeri davanja koncesije.

KONCESIJA NA ZAHTJEV TRGOVAČKOG DRUŠTVA

Članak 3.

(1) Koncesija se daje na zahtjev trgovačkog društva koje je suvlasnik nekretnine u smislu članka 6. stavka 2. Zakona.

(2) Uz zahtjev za koncesiju prilažu se isprave propisane člankom 11. stavkom 2. Zakona, s

tim da u zahtjevu trgovačko društvo mora naznačiti rok na koji traži koncesiju za korištenje kampa, a koji ne može biti duži od 50 godina.

Članak 4.

(1) Kada Ministarstvo turizma zaprimi zahtjev za koncesiju dužno je u roku od 90 dana provjeriti je li zahtjev uredan u smislu odredaba Zakona i ove Uredbe, jesu li zahtjev priložene sve propisane isprave i je li naznačen rok za koji se predlaže koncesija.

(2) U daljnjem roku od 15 dana Ministarstvo turizma dužno je izvijestiti podnositelja zahtjeva o nemogućnosti pokretanja postupka koncesije uz obrazloženje ili izraditi prijedlog odluke o koncesiji.

Članak 5.

Na temelju prijedloga Ministarstva turizma Vlada Republike Hrvatske donosi odluku o koncesiji.

Članak 6.

(1) Odluka o koncesiji obvezno sadrži:

1. djelatnost i namjenu za koju se koncesija daje,
2. vrijeme na koje se koncesija daje,
3. visinu i način plaćanja naknade za koncesiju,
4. obveze koncesionara,
5. drugi sadržaj propisan posebnim propisom.

(2) Odluka o koncesiji je upravni akt.

Članak 7.

(1) Na temelju odluke Vlade Republike Hrvatske o koncesiji ministar nadležan za poslove turizma sklopit će ugovor o koncesiji s trgovačkim društvom koje je podnijelo zahtjev.

(2) Ugovor o koncesiji obvezno sadrži:

1. djelatnost i namjenu za koju se koncesija dodjeljuje,
2. vrijeme na koje se koncesija dodjeljuje,
3. visinu i način plaćanja naknade za koncesiju te u slučaju zakašnjenja obvezu plaćanja zakonske zatezne kamate,
4. prava i obveze davatelja koncesije,
5. prava i obveze koncesionara,
6. jamstva koncesionara,
7. uvjete otkaza ugovora,
8. ugovorne kazne.

(3) Ugovor o koncesiji mora biti sastavljen u pisanom obliku i potvrđen (solemniziran) po javnom bilježniku.

Članak 8.

- (1) Koncesijska naknada sastoji se od stalnog i promjenjivog dijela.
- (2) Stalni dio koncesijske naknade izračunava se prema zauzetim metrima kvadratnim.
- (3) Formula za izračun cijene stalnog dijela koncesijske naknade glasi:
Zauzeta površina u m² x koeficijent cijene m² = stalni dio koncesijske naknade.
- (4) Koeficijent cijene m² iznosi 3,00 kn.

Članak 9.

- (1) Početni iznos promjenjivog dijela koncesijske naknade iznosi 2% prihoda podnositelja zahtjeva – kampa, ostvarenog u protekloj godini.
- (2) Iznos promjenjivog dijela koncesijske naknade izračunava se razmjerno zauzetim metrima kvadratnim u odnosu na cjelokupnu površinu kampa, a prema sljedećim kriterijima:

KRITERIJ 1 – camp 1		
Redni broj	Opremljenost kampa - kategorizacija	
1.	Pet zvjezdica	0,25
2.	Četiri zvjezdice	0,50
3.	Tri zvjezdice	0,75
4.	Dvije zvjezdice	1

Izvor podataka o opremljenosti kampa – važeće rješenje o kategorizaciji

KRITERIJ 2 – camp 2		
Redni broj	Indeks razvijenosti grada/općine u kojoj se kamp nalazi	
1.	I	0,5
2.	II	0,6
3.	III	0,7
4.	IV	0,9
5.	V	1,0

Izvor podataka o indeksu razvijenosti grada/općine u kojoj se kamp nalazi – Odluka o razvrstavanju jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave prema stupnju razvijenosti („Narodne novine“, broj 89/10.)

(3) Formula za izračun promjenjivog dijela koncesijske naknade glasi:

$$\frac{\text{camp 1} \times \text{camp 2} \times 2\% \text{ prihoda} \times \text{zauzeti m}^2}{\text{cjelokupna površina kampa}}$$

Članak 10.

(1) Uplata stalnog dijela koncesijske naknade iz članka 8. ove Uredbe vrši se u tekućoj godini najkasnije do 31. kolovoza, a promjenjivog dijela iz članka 9. ove Uredbe najkasnije do 31. ožujka iduće godine.

(2) Koncesijska naknada je zajednički prihod državnog, županijskog i gradskog/općinskog proračuna i uplaćuje se u iznosu od 60% u korist Fonda za turizam, a preostalih 40% u proračun županije i grada/općine na čijem se području nalazi kamp svakome u jednakim dijelovima.

Članak 11.

(1) U slučaju da se za vrijeme trajanja ugovora o koncesiji promjeni srednji devizni tečaj Hrvatske narodne banke za kunu, u odnosu na EUR i to za +/- 3%, mijenja se i iznos stalnog dijela koncesijske naknade sukladno promjeni tečaja.

Davatelj koncesije pridržava pravo, jednom godišnje, izmijeniti visinu stalnog dijela koncesijske naknade u svrhu usklađivanja naknade sa službenim indeksima promjene vrijednosti novca.

(2) U slučaju da se za vrijeme trajanja ugovora o koncesiji promjeni kategorizacija kampa, mijenja se i iznos promjenjivog dijela koncesijske naknade sukladno toj promjeni.

(3) Za sve promjene kategorizacija za koja su do 31. prosinca donijeta pravomoćna rješenja promjena visine promjenjivog dijela koncesijske naknade se obračunava s 1. siječnja iduće godine.

Članak 12.

Koncesionar je dužan po prestanku koncesije, u roku 90 dana, sa zemljišta ukloniti naprave i opremu koju koristi za obavljanje djelatnosti o svom trošku, vratiti zemljište u prvobitno stanje te predati ga davatelju koncesije na slobodno raspolaganje.

Članak 13.

Ako za vrijeme trajanja koncesije nastanu promjene zbog kojih je u javnom interesu potrebno koncesijski odnos prilagoditi novonastaloj situaciji, koncesionar je dužan poduzeti ili omogućiti radnje koje mu s tim u vezi odredi davatelj koncesije, npr. da u svrhu javnog interesa omogući ulaganje u infrastrukturu (polaganje cijevi za vodoprivredu, odvodnju i sl.).

Članak 14.

Vrijeme trajanja koncesije na zahtjev računa se od dana podnošenja zahtjeva.

POSTUPAK PRAĆENJA I IZVRŠAVANJA KONCESIJE

Članak 15.

Davatelj koncesije osnovati će povjerenstvo od tri člana u svrhu praćenja izvršavanja odluka i ugovora o koncesijama.

Članak 16.

Povjerenstvo je obvezno o izvršavanju svojih obveza podnositi izvješće davatelju koncesije najmanje jedanput godišnje te predlagati mjere.

Članak 17.

Povjerenstvo je dužno pisanim putem, bez odlaganja, izvijestiti davatelja koncesije o uočenim radnjama iz članka 17. Zakona te drugim nepravilnostima.

Članak 18.

(1) Kada Povjerenstvo iz članka 15. ove Uredbe izvijesti davatelja koncesije, sukladno članku 17. Zakona, davatelj koncesije pozvat će koncesionara da se, u roku od 30 dana od dana dostave poziva, ako u odluci i ugovoru o koncesiji nije određen drugi rok, izjasni o razlozima zbog kojih mu se može oduzeti koncesija te uskladi svoje postupanje s ugovorom o koncesiji.

(2) Ako koncesionar u ostavljenom roku ne otkloni uočene nedostatke i uspostavi stanje kakvo odgovara ugovornim odredbama i Zakonu, davatelj koncesije ima pravo otkazati ugovor o koncesiji.

(3) Odluka o otkazu ugovora o koncesije mora biti u pisanom obliku i dostavljena ovlašteniku koncesije te obavezno mora sadržavati rok za napuštanje zemljišta.

Rok za napuštanje zemljišta ne može biti kraći od 90 dana od dana stupanja na snagu odluke o otkazu koncesije.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 19.

(1) Do okončanja postupka davanja koncesije na zahtjev trgovačkog društva na turističkom zemljištu u suvlasništvu Republike Hrvatske u kampu trgovačko društvo u obvezi je plaćanja koncesijske naknade od dana podnošenja zahtjeva.

Nakon okončanja postupka dodjele koncesije trgovačko društvo je obvezno zajedno sa slijedećim obrokom naknade doplatiti razliku ili je ovlašteno umanjiti iznos naknade za plaćeni iznos koncesijske naknade.

(2) Visina naknade iz stavka 1. ovoga članka određuje se na način propisan ovom Uredbom, a trgovačko društvo dužno je 1/2 dijela te naknade, kao zajednički prihod državnog, županijskog i gradskog/općinskog proračuna uplatiti, po ispostavljenom računu, i to u iznosu od 60% u Fond za turizam, a preostalih 40% u proračun županije i grada/općine na čijem se području nalazi kamp svakome u jednakim dijelovima.

(3) Ministarstvo turizma dužno je račun za uplatu stalnog dijela koncesijske naknade ispostaviti trgovačkom društvu do 30. lipnja, a za uplatu promjenjivog dijela koncesijske naknade do posljednjeg dana veljače iduće godine.

Članak 20.

Ova Ureda stupa na snagu danom objave u »Narodnim novinama«.

KLASA:

URBROJ:

Zagreb,

Predsjednica Vlade

Jadranka Kosor, dipl. iur., v. r.

O B R A Z L O Ž E N J E

Pravni temelj za donošenje Uredbe

Uredba o postupku, načinu i uvjetima za dobivanje koncesije na turističkom zemljištu u kampovima u suvlasništvu Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Uredba) donosi se na temelju članka 10. stavak 1. Zakona o turističkom i ostalom građevinskom zemljištu neprocijenjenom u postupku pretvorbe i privatizacije („Narodne novine“, broj 92/10., u daljnjem tekstu: Zakon o turističkom zemljištu).

Člankom 10. stavkom 1. Zakona o turističkom zemljištu utvrđeno je da će Vlada Republike Hrvatske posebnom uredbom propisati postupak, način i uvjete za dobivanje koncesije iz članka 8. toga Zakona i visinu naknade za koncesiju.

Naime, turističko zemljište u kampovima čija vrijednost u cijelosti nije procijenjena u društvenom kapitalu u postupku pretvorbe, odnosno privatizacije, vlasništvo je Republike Hrvatske, kako to propisuje odredba članka 6. stavak 1. Zakona o turističkom zemljištu.

Nadalje, prema stavku 2. istoga članka turističko zemljište, odnosno građevine u kampovima čija vrijednost je u dijelu procijenjena u društvenom kapitalu u postupku pretvorbe, odnosno privatizacije, suvlasništvo je Republike Hrvatske i trgovačkog društva u idealnim dijelovima razmjerno veličini procijenjenog i neprocijenjenog zemljišta i građevine.

Trgovačko društvo koje je suvlasnik turističkog zemljišta odnosno građevina u kampovima, u smislu članka 6. stavka 2. ovoga Zakona, može podnijeti zahtjev za dobivanje koncesije na suvlasničkom dijelu Republike Hrvatske za korištenje kampa na rok najdulje do 50 godina, s time da plaća Republici Hrvatskoj naknadu za koncesiju za njezin suvlasnički dio.

Donošenjem ove Uredbe i propisivanjem postupka načina i uvjeta za dobivanje koncesije na turističkom zemljištu u kampovima u suvlasništvu Republike Hrvatske, u cijelosti, će biti ispunjena obveza Vlade Republike Hrvatske.

Člankom 35. stavak 2. Zakona o turističkom zemljištu utvrđeno je da će Vlada Republike Hrvatske provedbene akte pa tako i Uredbu iz članka 10. stavak 1. Zakona o turističkom zemljištu donijeti u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu toga Zakona.

Uredbom o postupku, načinu i uvjetima za dobivanje koncesije na turističkom zemljištu u kampovima u suvlasništvu Republike Hrvatske, temeljem ovlasti iz članka 10. stavak 1. Zakona o turističkom zemljištu uređuje se:

- postupak davanja koncesije na turističkom zemljištu u suvlasništvu Republike Hrvatske u kampovima, a na zahtjev trgovačkog društva,
- sadržaj i oblik ugovora o koncesiji,
- kriteriji za određivanje visine koncesijske naknade,
- rokove za plaćanje koncesijske naknade,
- obveze koncesionara za vrijeme trajanja i po prestanku koncesije,
- način plaćanja koncesijske naknade do okončanja postupka davanja koncesije na zahtjev trgovačkog društva.

Prilikom izrade ove Uredbe, kao osnovno načelo, primijenjeno je načelo razmjernosti čime će se postići unapređenje poslovanja trgovačkih društava (npr. prvenstvena koncesija na zahtjev, a ne natječaj; mogućnost davanja koncesije na zahtjev na period do 50 godina i dr.), ali istovremeno se štiti i interes vlasnika turističkog i ostalog građevinskog zemljišta na koje se odnosi Zakon, da se isto koristi pažnjom dobrog gospodara u svrhu kojoj je namijenjeno.

To tim više što je ovim Zakonom turističko zemljište na kojem je dokumentima prostornog uređenja određena ugostiteljsko turistička namjena i zemljište na kojem su izgrađene građevine turističko ugostiteljske namjene (kampovi, hoteli i turistička naselja) proglašeno dobrom od interesa Republike Hrvatske i uživa njezinu posebnu zaštitu.

Sljedom svega navedenog Zakonom o turističkom zemljištu i podzakonskim aktima za provedbu istoga, a sve u cilju poticanja i zaštite ulaganja, poboljšana je pravni okvir koji će pogodovati i štititi ulaganja u ovo zemljište.

Zakon o turističkom zemljištu odnosi se na turističko i ostalo građevinsko zemljište koje nije procijenjeno u vrijednosti društvenog kapitala društvenog poduzeća u postupku pretvorbe, odnosno koje nije uneseno u temeljni kapital trgovačkog društva u postupku privatizacije.

Dakle, radi se o nekretninama na kojima pravo vlasništva nije moglo steći domaće trgovačko društvo.

Naime, prema odredbi članka 390.a Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“, broj 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09. i 153/09.), trgovačko društvo kao pravni sljednik društvenog poduzeća, po završenoj pretvorbi društvenoga vlasništva, vlasnik je samo onih nekretnina koje su na dan procjene vrijednosti temeljnog kapitala u postupku pretvorbe ili privatizacije bile:

- društveno vlasništvo s pravom upravljanja, korištenja i raspolaganja društvenog poduzeća i
- koje su mogle biti predmet stjecanja prava vlasništva i
- čija je vrijednost procijenjena u kapital društva i koje su po nadležnom tijelu iskazane u kapitalu društva.

Pri tome, treba imati u vidu da su navedeni zakonski uvjeti kumulativni uvjeti, to jest da bi trgovačko društvo bilo vlasnik nekretnine potrebno je ispuniti sve te uvjete.

Nesređeno vlasničkopravno stanje na turističkom i ostalom građevinskom zemljištu koje se nalazi u posjedu ili na korištenju gospodarskih subjekata stvorilo je pravnu prazninu glede vlasničkopravnog statusa tih nekretnina, a što ima za posljedicu ogromnu štetu za državu i trgovačka društva.

Istovremeno neizvjesnost oko vlasništva i korištenja tih nekretnina bez valjanog pravnog temelja, onemogućuje trgovačkim društvima, pa tako i turističkim, investicijska ulaganja u te nekretnine, uključujući i nemogućnost osnivanja založnog prava na istima s naslova kredita, kao i sklapanje pravnih poslova u svezi s korištenjem tog zemljišta s drugim pravnim osobama (zakup) i drugo.

Nadalje, na predmetnom zemljištu koje koriste trgovačka društva nije moguće izvoditi nikakvo građenje i to iz razloga što se zbog nemogućnosti pribavljanja dokaza o vlasništvu zemljišta ne može ishoditi građevinska dozvola. Naprijed navedeno onemogućuje bilo kakvo unapređenje kvalitete turističkog proizvoda, što u razvojnom smislu predstavlja neodrživo stanje.

Upravo je zadaća Zakona o turističkom da se uredi vlasničkopravni status navedenih nekretnina, i da se na taj način omogući odgovarajuća pravna sigurnost trgovačkih društva/investitora kao i njihovo daljnje nesmetano poslovanje i unapređenje proizvoda.

Već kod pretvorbe i privatizacije trgovačka društva su bila upoznata s okolnošću da ova imovina ne može biti predmetom pretvorbe i privatizacije, a da će se to pitanje naknadno riješiti posebnim zakonom (članak 390. stavak 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima), dakako uz plaćanje.

Obrazloženje odredbi prijedloga Uredbe:

Članak 1. – 6.

Na davanje koncesija na turističkom zemljištu u kampovima u suvlasništvu Republike Hrvatske primjenjivati će se, uz odredbe ove Uredbe i odredbe Zakona o turističkom zemljištu, Zakona o koncesijama („Narodne novine“, broj 125/08.) i propisa koji uređuje pomorsko dobro i luke.

Odredbama članka 3. i 6. Uredbe uređuje se davanje koncesije na zahtjev trgovačkog društva koje je suvlasnik nekretnine u smislu članka 6. stavka 2. Zakona o turističkom zemljištu.

Uz zahtjev za koncesiju prilažu se isprave propisane člankom 11. stavkom 2. Zakona, s tim da u zahtjevu trgovačko društvo mora naznačiti rok na koji traži koncesiju za korištenje kampa, a koji ne može biti duži od 50 godina.

Kada Ministarstvo turizma zaprimi zahtjev za koncesiju dužno je u roku od 90 dana provjeriti je li zahtjev uredan u smislu odredbi Zakona o turističkom zemljištu i ove Uredbe, jesu li su uz zahtjev priložene sve propisane isprave i je li naznačen rok za koji se predlaže koncesija.

U daljnjem roku od 15 dana Ministarstvo turizma dužno je izvijestiti podnositelja zahtjeva o nemogućnosti pokretanja postupka koncesije uz obrazloženje ili izraditi prijedlog odluke o koncesiji.

Naime, za donošenje odluke o davanju koncesije i sklapanju ugovora o koncesiji potrebno je da su prethodno utvrđeni idealni suvlasnički dijelovi Republike Hrvatske i trgovačkog društva, na temelju provedenog vještačenja ovlaštenog sudskog vještaka, razmjerno veličini procijenjenog i neprocijenjenog zemljišta i građevina na turističkom zemljištu, odnosno građevinama u kampovima, čija vrijednost je u dijelu procijenjena u društvenom kapitalu u postupku pretvorbe, odnosno privatizacije.

Ukoliko nisu utvrđeni idealni suvlasnički dijelovi Republike Hrvatske i trgovačkog društva Ministarstvo turizma izvijestiti će podnositelja zahtjeva o tome kao razlogu zbog kojega se ne može pokrenuti postupka koncesije, kao i o tome da će mu od dana podnošenja zahtjeva do okončanja postupka davanja koncesije ispostavljati račun za uplatu stalnog dijela koncesijske naknade do 30. lipnja, a za uplatu promjenjivog dijela koncesijske naknade do posljednjeg dana veljače iduće godine.

Člankom 6. Uredbe propisuje se obvezni sadržaj odluke o koncesiji (djelatnost i namjenu za koju se koncesija daje, vrijeme na koje se koncesija daje, visinu i način plaćanja naknade za koncesiju, obveze koncesionara i drugi sadržaj propisan posebnim propisom) te da je odluka o koncesiji upravni akt.

Članak 7.

Na temelju odluke Vlade Republike Hrvatske o davanju koncesije ministar nadležan za poslove turizma sklopit će ugovor o koncesiji s koncesionarom na zahtjev.

Obvezan sadržaj ugovora o koncesiji propisan je člankom 7. stavkom 2. Uredbe, a to su: djelatnost i namjena za koju se koncesija dodjeljuje; vrijeme na koje se koncesija dodjeljuje; visina i način plaćanja naknade za koncesiju te u slučaju zakašnjenja obveza plaćanja zakonske zatezne kamate; mogućnost promjene visine naknade za koncesiju u određenom vremenskom razdoblju; za vrijeme trajanja koncesije, prava i obveze davatelja koncesije; prava i obveze koncesionara; jamstva koncesionara; uvjeti otkaza ugovora i ugovorne kazne.

Isto tako je propisano da ugovor o koncesiji mora biti sastavljen u pisanom obliku i potvrđen (solemniziran) po javnom bilježniku.

Članak 8. - 9.

Predloženim odredbama članka 8. propisuje se način utvrđivanja stalnog iznosa koncesijske naknade, na koji utječe opremljenost kampa – kategorija i indeks razvijenosti grada/općine u kojoj se kamp nalazi, te kriteriji za utvrđivanje toga iznosa, a odredbom članka 9. početni iznos promjenjivog dijela koncesijske naknade, koji se određuje u iznosu od 2% od prihoda podnositelja zahtjeva – kampa ostvarenog u protekloj godini te kriteriji za utvrđivanje iznosa promjenjivog dijela koncesijske naknade.

Članak 10. – 11.

Koncesijska naknada – stalni dio uplaćuje se, u tekućoj godini, najkasnije do 31. kolovoza, a promjenjivi dio najkasnije do 31. ožujka iduće godine.

U slučaju da se za vrijeme trajanja ugovora o koncesiji promjeni srednji tečaj Hrvatske narodne banke za kunu, u odnosu na EUR i to za +/- 3%, mijenja se i iznos stalnog dijela koncesijske naknade sukladno promjeni tečaja, a ako dođe do promjene kategorizacije kampa mijenja se iznos promjenjivog dijela koncesijske naknade. Za sve promjene kategorizacija za koja su do 31. prosinca donijeta pravomoćna rješenja promjena visine promjenjivog dijela koncesijske naknade se obračunava s 1. siječnja iduće godine.

Jednako tako, propisuje se da davatelj koncesije pridržava pravo, jednom godišnje, izmijeniti visinu stalnog dijela koncesijske naknade u svrhu usklađivanja naknade sa službenim indeksima promjene vrijednosti novca.

Članak 12. – 14.

Odredbom članka 12. Uredbe propisana je obveza koncesionara da po prestanku koncesije, u roku 90 dana, sa zemljišta ukloni naprave i opremu koju je koristio za obavljanje

djelatnosti i to o svom trošku, vrati zemljište u prvobitno stanje te ga preda davatelju koncesije na slobodno raspolaganje.

S obzirom na dužinu trajanja koncesije (do 50 godina) odredbom članka 13. Uredbe propisano je da je koncesionar dužan poduzeti ili omogućiti radnje koje mu s tim u vezi odredi davatelj koncesije, npr. da u svrhu javnog interesa omogući ulaganje u infrastrukturu (polaganje cijevi za vodoprivredu, odvodnju i sl.) u slučaju da za vrijeme trajanja koncesije nastanu promjene zbog kojih je u javnom interesu potrebno koncesijski odnos prilagoditi novonastaloj situaciji.

Vremensko razdoblje trajanja koncesije računa se od dana podnošenja zahtjeva.

Članak 15. – 17.

Predloženim odredbama članka 15. do 18. propisan je postupak praćenja rada koncesionara i izvršavanje njegovih obveza iz ugovora o koncesiji. U tu svrhu davatelj koncesije osniva povjerenstvo. Ovo povjerenstvo osim što prati rad koncesionara i izvršavanje njegovih obveza iz ugovora o koncesiji, u obvezi je podnositi izvješće davatelju koncesije najmanje jedanput godišnje te predlagati mjere. Jednako tako povjerenstvo je dužno pisanim putem, bez odlaganja, izvijestiti davatelja koncesije o uočenim radnjama iz članka 17. Zakona o turističkom zemljištu te drugim nepravilnostima.

Članak 18.

Kada Povjerenstvo izvijesti davatelja koncesije o uočenim radnjama iz članka 17. Zakona o turističkom zemljištu (da koncesionar nije platio naknadu za koncesiju dva puta uzastopce ili da općenito neuredno plaća naknadu za koncesiju; da koristi koncesiju suprotno ugovoru o koncesiji; da se nad koncesionarom otvorio stečaj ili pokrenuo postupak likvidacije i drugo) davatelj koncesije pozvat će koncesionara da se, u roku od 30 dana od dana dostave poziva, ako u odluci i ugovoru o koncesiji nije određen drugi rok, izjasni o razlozima zbog kojih mu se može oduzeti koncesija te uskladi svoje postupanje s ugovorom o koncesiji.

Ako koncesionar u ostavljenom roku ne otkloni uočene nedostatke i uspostavi stanje kakvo odgovara ugovornim odredbama i Zakonu, davatelj koncesije ima pravo otkazati ugovor o koncesiji, s time da odluka o otkazu ugovora o koncesije mora biti u pisanom obliku i dostavljena koncesionaru te obavezno mora sadržavati rok za napuštanje zemljišta, koji ne može biti kraći od 90 dana od dana stupanja na snagu odluke o otkazu koncesije.

Članak 19.

Uvažavajući okolnost da je za donošenje odluke o davanju koncesije i sklapanju ugovora o koncesiji potrebno da su prethodno utvrđeni idealni suvlasnički dijelovi Republike Hrvatske i trgovačkog društva, razmjerno veličini procijenjenog i neprocijenjenog zemljišta i građevina na turističkom zemljištu, odnosno građevinama u kampovima, čija vrijednost je u dijelu procijenjena u društvenom kapitalu u postupku pretvorbe, odnosno privatizacije, člankom 19. Uredbe uređeno je pitanje plaćanja koncesijske naknade do okončanja tih postupaka.

Tako je propisano da je do okončanja postupka davanja koncesije na zahtjev trgovačkog društva na turističkom zemljištu u suvlasništvu Republike Hrvatske u kampu, trgovačko društvo u obvezi je plaćanja koncesijske naknade od dana podnošenja zahtjeva. Nakon

okončanja postupka dodjele koncesije trgovačko društvo je obvezno zajedno sa slijedećim obrokom naknade doplatiti razliku ili je ovlašteno umanjiti iznos naknade za preplaćeni iznos koncesijske naknade.

Visina naknada iz stavka 1. ovoga članka određuje se na način propisan ovom Uredbom, a trgovačko društvo dužno je $\frac{1}{2}$ dijela te naknade, kao zajednički prihod državnog, županijskog i gradskog/općinskog proračuna uplatiti, po ispostavljenom računu, u iznosu od 60% u Fond za turizam, a preostalih 40% u proračun županije i grada/općine na čijem se području nalazi kamp svakome u jednakim dijelovima..

Ministarstvo turizma dužno je račun za uplatu stalnog dijela koncesijske naknade ispostaviti trgovačkom društvu do 30. lipnja, a za uplatu promjenjivog dijela koncesijske naknade do posljednjeg dana veljače iduće godine.